

Ριγοπούλου όμιλα,
ή νεφελοχοκχυγία.

Μετὰ ὁδούνης θεωρῶ καὶ λύπης ἐγκαρδίου
ὅτι ἡ τροποποίησις περὶ οἰνοπνευμάτων
δὲν προηγεῖται κύριοι, παντὸς νομοσχέδιοι,
ώς καὶ τὸ νομοσχέδιον τῶν ἐπιτηδευμάτων.
Τοιαῦτα νομοσχέδια δὲν πρέπει νὰ βραδύνουν.
Διότι, ως γνωρίζετε, μέγα κενὸν ἀφίνουν.

Ο Φαραὼ, πρωθυπουργὸς καὶ βασιλεὺς τὸ πάλαι,
φόρους πολλοὺς ἐπέβαλεν εἰς τὸν λαὸν καὶ ἔκεινος,
καὶ αἱ πυραμίδες, κύριοι, μικροὶ τε καὶ μεγάλαι
ὁφείλονται, ως εὐ γνωστόν, ὅλαις εἰς αὐτὸ τὸ κτῆνος.
Οὕτω τὸ ισοζύγιον καὶ δι πρωθυπουργός ήτας
ώς πυραμίδα πάντοτε ἀνύψωσεν ἐμπρός μας.

Αλλὰ τὸ σύστημα αὐτὸ εἶναι φρικτὴ σπατάλη,
δημιουργία θέσεων τριάντα λεγεώνων,
τῶν κατωτέρων τάξεων καταθλιψὶς μεγάλη,
καὶ ἀγωνία διαρκῆς ἀλόγων καὶ ἡμίσων.
Φιλόσοφος πρωθυπουργὸς δὲν ἡτο καὶ νοήμων,
δὲν ἐστερεῖτο συμβουλῶν τοσούτων πολυτίμων.

Θὰ φέρω ἐν παράδειγμα καὶ ἐγὼ ἵκ τῆς Ἀγγλίας...
δι Κόβδου εἰς τὸ σιτηρὸν εἶχε μεγάλην κλίσιν,
ἄλλ' δι ἀντίπαλος αὐτοῦ μὲ πέντε διμιλίας
τὸν ἔκαμε καὶ ἡλλαζε τὴν σιτηράν του φύσιν.
Ομως δινῦν πρωθυπουργὸς ἴδειν δὲν ἡλλαζε,
ὄγδοηντα δι Ρηγόπουλος ἡμέρας δὲν φωνάζῃ.

Κύριοι, ὅπου ἔφθασαν τὰ πράγματά μας τώρα,
πρέπει ίθνοσυνέλευσις νὰ προσκληθῇ ἐν τάχει,
ἄλλως προβλέπω, κύριοι, νέαν καὶ πάλιν μπόρα,
καθ' ἣν ἐγὼ ἐξέρχομαι μὲ ποῦντα καὶ συνάχι.
Μὲ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν—μέτρον νομίζω θεῖον—
πρέπει νὰ ἐπισπεύσωμεν καὶ τὸ Φρενοχομεῖον.

Καὶ ως ποτὲ δι Μωϋσῆς μετὰ τῶν Φαραώνων
τὸ ἔθνος του ὠδηγήσειν εἰς γῆν ἐπαγγελίας,
καὶ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῶν νεωτέρων χρόνων
μὲ δόηγει, ως βλέπετε, σ' αὐτὰς τὰς διμιλίας.
Καὶ ἀφοῦ τρεῖς ὥρας διμιλῶ χωρὶς καμμιὰ αἰτία,
ζήτω λοιπὸν τὸ Σύνταγμα καὶ ἡ Δημοκρατία!

Μασκαράδες καὶ πολῖται
σ' τῆς Κολώναις νὰ βρεθῆτε.

Καθὼς ἐπρομαντεύσαμεν καὶ ἐγράψαμεν συγχρόνως,
ἴφετος δι ἀποκρητὶς κρύσις πολὺ θὰ γίνουν,
καὶ δῆλος τόσον βέβαια ἵκ τοῦ σφοδροῦ χειμῶνος,
ὅσον διότι τοὺς χοροὺς οἱ φόροι δὲν ἀφίνουν.
Διότι εἰσεχώρησαν παντοῦ παντοῦ οἱ φόροι,
καὶ ἡλαττώθησαν πολὺ οἱ πρὸς τὰ γλέντια πόροι.

Ἐν τούτοις μὲν τὰς φρικτὰς ἐλλείψεις τῶν χρημάτων
τῆς πρωτειούσης δι λαὸς φαιόρος διασκεδάζει.
καὶ εἰς τὰς βιτρίνας στέκωντας λαμπρῶν καταστημάτων
τῆς μὲσης καὶ τὰ ντόμινα περιπαθῶς κυττάζει.
Καὶ μὲν δῆλη μας τὴν ίθνικὴν αὐτὴν ἀνωμαλίαν,
εὐρίσκομεν εἰς τὰς δύος ὄλιγην ποικιλίαν.

Ἐν πρώτοις εἶναι ἐποχὴ γιὰ τὰ μωρὰ μονάχα,
καὶ μὲν πάλιν τὸν φάσαν στηνεκώς ἀγγέλλοντ' ἐν τῇ πόλει
καὶ οἱ μωροὶ συνέρχονται πᾶς θάλαμόπουν ταχα
καὶ ἔκει χορεύουν οἱ μωροὶ καὶ τὰ μωρά καὶ διότι
Καὶ δημος δὲν γίνετε ως ταῦτα τὰ παιδιά,
δὲν θέλετείλη δι' ὑμᾶς; η θεία βασιλεία.

Ντασύλια μόνον ποῦ καὶ ποῦ τῆς νόκτας ἀντηχοῦντε
καὶ σπανιώτεραις φωτιαῖς ἀνάβουν εἰς τὸν ὄρομον,
καὶ τοῦτο, ως εἰκάζομεν, διὰ νὰ ζεσταθοῦν
κατὰ τὸν ἀνεξάντλητον καὶ περὶ φόρων νόμον.
Ἐτοι μὲν λίγα ἔξοδα καὶ μὲν πολλὴ ρετοίνα
φωτίζεται ἀναφανδὸν τὴν νύκτα η Ἀθήνα.

Ἐνίστε ἀκούονται καὶ ἕχοι μανδολίνων
μετὰ κιθάρας ἀναμιξέ γλυκὰ συνεζευγμένοι,
διασκεδάζονται διμιλοὶ ἐκ νεαρῶν Ἑλλήνων,
ἐνῷ εἰς τὸ θυλάκιον οὔτε λεπτὸν δὲν μένει.
Αλλὰ καὶ εἰς τὸν βουλευτὴν τῆς Ἀρτας Καραπάνο
έχορεφων μας εἶπανε, καὶ μὲ τὸ παραπάνω.

Ἐν τούτοις, ως ίμαθαμεν, αὔριον πλέον εἶναι
ἡ τελευταία Κυριακὴ καὶ η τελευταία μέρα,
καὶ ίσως πλέον σηκωθοῦν στὸ πόδι αἱ Ἀθήναι.
καὶ ἀποκρητικὴ παντοῦ σηκώσουν παντζέρα.
Καὶ γίνουν κάπως πράγματα σπουδαῖα καὶ ποικίλα
καὶ κάμουν ἀναστάτωσιν ἀμφότερα τὰ φῦλα.

Αλλ' ἀπὸ αὐτὸ τὸ πατιρυτὶ τὸ κέρδος θέλετε
στοὺς εύτυχεῖς μπακάληδες, διποὺ πουλοῦν φασούλια,
καὶ μέσον στὴν ἀναστάτωσιν ἀνάρπαστο θὰ γίνῃ
καθει καλαθι ποῦ βαστῷ μπουκέτα καὶ ζιμπούλια.
Καὶ ἀναμιξέ θὰ τρέχουνε ἀστεῖοι καὶ τσουδαῖοι,
καὶ φασουλοχαριτισμοὶ θὰ γίνουν ἀμοιβαῖοι.

Καὶ δὲν ἔγενον ἀπάτητοι τῶν Ἀθηνῶν οἱ δρόμοι,
χιλιάδες χιλιάδες φασουλιαῖς θὰ φύτρωναν συγχρόνως,
καὶ δῆλη τὴν σαρακοστὴν καὶ ἔτι πρὸς ἀκόμη
φασούλια οἱ δημόσιοι μας θὰ ἐτρωγαν ἀφθόνως.
Καὶ θὰ φυτρώσουν φασουλιαῖς εἰς τῆς κοιλιῶν τὰ βάθη
καὶ ἀπὸ εὐκοιλιότητα τὸ ἔθνος μας θὰ πάθῃ.

Οταν τελειώσῃ ὁ στυχῶς καὶ η τελευταία μέρα
καὶ η προσφιλὴς ἀποκρητὶς μας ἀποχαιρετήσῃ,
θὰ διλθῃ η περιβόητος καὶ καθαρὴ Δευτέρα
καὶ σῦτω γλέντι δεύτερο ἐκ νέου θέρητης.
Αλλ' δημος σᾶς ἀφίνομε καὶ πάλιν μετὰ πόνου
καὶ εὐχόμεθα εἰς δῆλους σας καὶ εἰς δῆλαις... καὶ τοῦ χρόνου